

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 april 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – Romano Pisciotti mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-191/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artiklarna 18 FEUF och 21 FEUF — Utlämning till Amerikas förenta stater av en medborgare i en medlemsstat som har utövat sin rätt till fri rörlighet — Avtal om utlämning mellan Europeiska unionen och Förenta staterna — Unionsrättens tillämpningsområde — Förbud mot utlämning som tillämpas enbart på landets egna medborgare — Begränsning av den fria rörligheten — Rättfärdigandegrund som avser att förhindra att personer som har begått brott undgår straff — Proportionalitet — Informationsutbyte med unionsmedborgarens ursprungsmedlemsstat)

(2018/C 200/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Romano Pisciotti

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

- 1) Unionsrätten ska tolkas på så sätt att i ett fall som det som är aktuellt i det nationella målet, där en framställning om utlämning av en unionsmedborgare till Förenta staterna har gjorts och unionsmedborgaren, i avvaktan på en eventuell utlämning, har omhändertagits i en annan medlemsstat än den där han eller hon är medborgare, omfattas unionsmedborgarens situation av unionsrättens tillämpningsområde, i den mån som unionsmedborgaren har utövat sin rätt till fri rörlighet inom Europeiska unionen och framställningen om utlämning har gjorts med stöd av avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om utlämning, av den 25 juni 2003.
- 2) I ett fall som det som är aktuellt i det nationella målet, där en framställning om utlämning av en unionsmedborgare till Förenta staterna har gjorts med stöd av avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om utlämning, av den 25 juni 2003, och unionsmedborgaren, i avvaktan på en eventuell utlämning, har omhändertagits i en annan medlemsstat än den där han eller hon är medborgare, ska artiklarna 18 FEUF och 21 FEUF tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att den anmodade medlemsstaten på grundval av en grundlagsbestämmelse gör åtskillnad mellan sina egna medborgare och medborgare i andra medlemsstater och att staten tillåter utlämning av sistnämnda medborgare, medan den inte tillåter utlämning av sina egna medborgare, i den mån som den på förhand har gett de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda personen är medborgare möjlighet att begära att han eller hon ska överlämnas till den staten och denna inte har vidtagit några åtgärder i detta avseende.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.